

Свѣтило на тѣлото

„Свѣтило на тѣлото е окото; и
тѣй, ако е окото ти чисто, всичкото
ти тѣло свѣтло ще бѣде“ ¹⁾

Какво е разбиралъ Христосъ подъ думитѣ: „Свѣтило на тѣлото ти е окото“. Споредъ съвременнитѣ схващания, окото не може да бѣде свѣтило на тѣлото. Христосъ влага една дълбока идея въ тази мисль. Онѣзи, които не сж проучвали устройството на окото, малко разбиратъ неговото естество. И азъ казвамъ, че даже 1/1000 часть отъ устройството на окото още не е проучена. Ако азъ бихъ се опиталъ да опиша окото, бихъ влѣзълъ въ стълкновение съ всички учени хора. Първата функция на окото е да събира и да разпрѣсва лжчитѣ; събира ги огвѣнъ навжтрѣ, а отвжтрѣ ги разпрѣсква. Когато този процесъ въ живота се измѣни — ако започне да събира лжчитѣ, отвжтрѣ навжнѣ, а ги разпрѣска отвѣнъ навжтрѣ, тогава се ражда дисхармония въ човѣшкия умъ. Вие иматъ по двѣ очи, и затова ще ме запитате: „За кое око говори Христосъ, за дѣсното или за лѣвото“? И наистина, Христосъ не казва, ако очитѣ ти сж свѣтли, а казва: „Ако окото ти е чисто“. Оттукъ се вижда, че Христосъ говори за едно око, което е вжтрѣ, въ центъра на мозъка. Това око не е което наричатъ пинелевъ вжзелъ, а азъ го наричамъ „око на душата“.

Христосъ взима думата „око“ въ единиченъ смисль, като общъ принципъ, който вкљючва всичко въ себе си. Когато говоримъ за Бога, ние разбираме единица, която вкљючва всичко въ себе си. Когато говоримъ за тази еди-

1) Ев. Матей, 6; 22.